

Islam är en fridsam religion

En föreläsning framförd på Universitet D'abomey-Calavi , Cotonou av hans helighet Hadhrat Mirza Masroor Ahmad Khalifa-tul-Massih V, den internationella Ahmadiyya Muslimska rörelsens överhuvud, under sitt senaste framgångsrika besök i Ghana, Burkina Faso och Nigeria.

Översättning:

Dr. Anas Rashid

&

Dr. Sharif Ahmad

Kära elever och universitetspersonal,

Assalamu alaikum warahmatullah!

Jag har blivit ombedd om att sprida ljus över Islam som en fridsam religion. Med tanke på tidsbristen kan jag endast kortfattat beröra ämnet.

Närhelst man önskar att prata om Islam som en fridsam religion dyker frågan upp helt naturligt upp i tankarna att eftersom det finns så många religioner i världen såsom judendom, kristendom, hinduism, Buddhism, etc., när det kommer till att ta reda på om huruvida Islam är en fridsam religion, varför skulle Islam vara avvikande i detta avseende?

En anledning till detta är att några år efter att Islam grundats, började anti-Islamiska krafter propagera mot Islam som varande en religion av extremism och våld och med en önskan att tvinga andra till att omfatta Islam med hjälp av svärdet. Det är givetvis ett helt felaktigt påstående. I begynnelsen led Meckas muslimer svårt av förföljelse men dem förblev tysta (eller lugna). Till slut utvandrade de till Medina men även där jagade de icke-troende dem och tvingade dem till att gå i krig, detta

Islam spreds med svärdet är att trots att de icke-troende framställde alla slags invändningar mot Islam, så vittnar ändå historien att själva folket i Mecka aldrig klagade över att muslimerna använde svärdet mot de icke-troende för att tvinga dem över till Islam.

En annan anledning till att Islam fått ett dåligt rykte är den fula och väldigt otäcka bild som skapats av extremismen, antingen medvetet eller omedvetet, av några muslimska grupper och organisationer. Dessa grupper har tyvärr haft personliga intressen med i sina handlingar.

För att granska en religions skönhet eller dess brister kräver rättvisan att man utgår från dess lära och heliga skrifter för att göra denna bedömning, annars kan vem som helst klandra någon annan tro hipp som happ. Till exempel, lär kristendomen enligt den heliga Bibeln ut:

*”Men jag säger er: Ni skall icke göra motstånd mot den som gör er illa, utan om någon slår dig på den högra kinden, vänd då också den andra till.
(Matteus: 5:39)*

Men, i Bosnien, Irak eller i andra länder, har Amerika och övriga västmakter tagit till vapen tidigare eller deltar i denna dag i väpnade konflikter. Emellertid om vi påstår att Kristendom lär ut att om någon höjer sitt huvud framför dig, då bör du bruka all din kraft till att förgöra denne, skulle vi begå ett stort misstag. På ett liknande sätt, för att finna ut den sanna lära om Islam, måste vi studera den heliga Koranen för att studera närmare på vad som står där och inte grunda den på handlingarna utförda av vissa muslimer som har glömt innebörden av den heliga Koranen.

Ahmadiyya Muslimska Rörelsens ståndpunkt är att den heliga Koranens lära främjar freden. Vi måste ta detta budskap till världens alla hörn. Därför kommer jag att börja mitt budskap med återopande den heliga Koranen. Efter det kommer vi att granska den heliga Profeten saw utövande av det som uppenbarades i den Heliga koranen. Stödde han saw någonsin någon grymhet, våld eller terrorism? Sedan, baserat på den heliga Koranen och berättelser om den heliga Profeten saw, har dessutom några betydelsefulla förklaringar lämnats av Grundaren av Ahmadiyya Muslimska rörelsen, Hadhrat Mirza Ghulam Ahmad av Qadian as, som utgav sig att vara den Utlovade Messias och jag kommer att referera till några av hans as skrifter.

Hur som helst, låt os se först vad den Heliga Koranen befäller oss att göra för att skapa fred. Gud den Allsmäktige säger i den Heliga koranen:

...för den som dödade en människa—för något annat än att ha (dödat) en människa eller för att ha skapat ofrid i landet—skall det vara som om han hade dödat hela mänskligheten. (Al Ma'idah Ch.5: vers.33)

Som förklaring till denna vers säger Grundaren av Ahmadiyya Muslimska rörelsen:

”En person som dödar en person utan lagen på sin sida eller den som dödar någon som varken har rebellerat eller förstört freden mellan folk och inte heller skapat oordning i sitt land har dödat hela mänskligheten. I andra ord, att döda en person utan någon laglig anledning är, enligt Gud den Allsmäktige, likt ett mord på hela människosläktet. Det står helt klart i denna vers hur stor synd det är att ta livet av någon annan person utan någon laglig anledning.”

(Föreläsning Chasma-e-Ma'rifat sidor 23-24 Kommentarer av den Utlovade Messias Vol.2: sida 405)

Sålunda är det Islams lära att olagligt dödande eller att utgjutande av någon oskyldigs blod betraktas som dödandet av hela människosläktet, det vill säga att ta livet av en enda person är likställd med en massaker på tusentals oskyldiga liv. Nu kan varje person själv tänka sig vilken slags dom någon som befins skyldig till tagandet av tusentals oskyldiga liv får.

Sedan, har den helige Grundaren av Ahmadiyya Muslimska rörelsen tagit oss vidare i ämnet genom hans så sanna eftertanke, övertygande och hans förståelse av den islamiska läran som Gud den Allsmäktige hade skänkt honom under sin tillsyn. Förklarande denna vers, tillägger han ^{sa}:

”Den som ger upp sin välvilja lämnar religionen. Den heliga Koranen lär oss att den som dödar en person utan någon försvarlig anledning skall uppfattas som om han har dödat hela mänskligheten. På samma sätt säger jag att om någon inte är snäll mot sina bröder skall det uppfattas som om han har varit ovänlig mot hela världen.”

(Al Hakm Vol. 9 Nr. 15 daterad 30 april, 1905 sida 2: Kommentarer av den Utlovade Messias, Vol. 2: sida 405)

Med denna vers har Grundaren av Ahmadiyya Muslimska rörelsen dragit den intressanta slutsatsen att om folk tror att Islam är en extrem religion så det en missuppfattning. Islam säger även att om du är illvillig i din handling mot en medmänniska ger du upphov till en förstörd frid och harmoni i världen. Glöm bort att döda någon annan, ni bör alltid vara godhjärtade i era handlingar gentemot varje individ i världen och sprida Islams fredsbudskap .

Jag ska nu förklara kortfattad med några exempel tagna från de oräkneliga godhjärtade handlingar utfördes av den Heliga Profeten Muhammad saw som visar hur engagerad han saw var angående tillståndet hos sitt folk.

Om någon är snäll mot någon annan person och önskar hans eller hennes framgång då skall även denna person försöka göra sitt bästa för att vara honom eller henne behjälplig tillbaka. Den Heliga Profeten saw var så godhjärtad och ivrig för sitt folk och bad för dem trots att de dyrkade så många gudar att det inte kan rymmas i våra vildaste fantasier. Gud den Allsmäktige har lovat att Han förvisso kommer att straffa dem som förbinder någon avgud med Gud. Tanken på att Gud Allsmäktige inte kommer att förlåta dem som förbinder avgudar med Gud brukade göra den Heliga Profeten saw oerhört orolig och till den milda grad att han brukade böja sig upprepande gånger under sina böner. Hansaw hade en glödande passion i sitt hjärta för att sitt folk skulle förbättras och plågades kolossalt mycket av sin ängsla för sitt folk. Till slut blev Gud den Allsmäktige tvungen till att säga

till honom att inte sörja ihjäl sig för dem (18:07) och att hans uppdrag enbart var att lämna budskapet till dem. Vi kan uppfatta hans böner från följande berättelse:

Den Heliga Profeten ^{saw} bad för sina fiender:

”Å Allah! Vägled mitt folk för att de inte vet (känner inte till sanningen)”.

På samma sätt blev han ^{saw} tillfrågad en gång att be om förbannelse riktad mot Dossan stammen. Han ^{saw} bad istället:

”Å Allah! Vägled stammen av Dossan.”

Hos honom fanns en iver för vänligheten och mänskligheten. Han ^{saw} yttrade aldrig något om att han skulle tvinga andra till att omfatta Islam genom användandet av svärdet utan faktum är, att han avstod från all illvilja och inte heller någonsin yttrade något om någon förbannelse som skulle hemsöka hans saw fiender.

Hedningarna i Mecka landsförvisade den Helige Profeten ^{saw} och gav honom inte något andrum i Medina heller, men när hansaw träffade dem då behandlade den Helige Profeten-^{saw} dem med stor nåd. Efter att den Heliga Profeten ^{saw} utvandrat till Medina drabbades Meckas befolkning av en svår torka till den grad att de fick leva på as och ben. Då i deras tillstånd av det yttersta hjälplöshet, tvingades Abu Sufyan, Meckas ledare, träffa den Heliga Profeten ^{saw} och sade: ” Å Muhammad! Du befäller oss att behandla våra släktingar väl. Din befolkning håller på att dö. Be till din Gud på våra vägnar (för att stoppa hungersnöden) så att det börjar regna annars kommer din befolkning att dö av hunger”.

För att få Abu Sufyan tillbaka till verkligheten sade den Heliga Profeten ^{saw} att du är mycket tapper och modig för att du kräver en bön för Meckas innevånare trots deras synder. Den Heliga Profeten ^{saw} vägrade dock inte att be denna bön till Gud för att han ^{saw} var så nåderik till sin person och skulle aldrig önska sitt folk att dö av hunger. Folk såg att hans ^{saw} händer gick upp med en gång för att be bönen och den Heliga Profetens ^{saw} böner för att göra slut på hungersnöden och himmelen skulle öppna sig blev godtagna. Det regnade så mycket att dagarna av välbefinnande och överflöd snabbt återkom för Meckas Quraish. Men, samtidigt, växte deras förnekande och motstånd hastigt.
(Bukhari: Kitabul Tafseer Sura Al-Rum Lidukhan)

Nu vem kan efter det påstå att han saw utgav en lära av extremism och terrorism.

Det finns inget tvång i Islam

Den heliga Koranen framlägger:

*Det finns inget tvång i religionen. Den rätta vägen har sannerligen blivit tydligt åtskild från villfarelsen, så vem som än vägrar att låta sig ledas av dem, som överträder, och tror på Allah, har fattat tag i ett starkt handtag, som icke kan brytas. Och Allah är Allhörande, Allvetande.
(kapitel 2: vers 257)*

Dess förklaring och det praktiska utövande kan uppfattas från denna berättelse när Banu Nadir (en judisk stam) förvisades från Medina när de misslyckades med att uppfylla sitt löfte om att bevara freden. Vid denna tidpunkt hade Ansar (Medinas muslimer) många barn. Dessa barn hade börjat leva bland judar. Det hade sin grund i att eran av ovetskap före Islam, bland Arab stammarna Aus och Khizraj brukade de som inte hade några pojkar göra utfästelser om ifall nästa barn blev en pojke då skulle de göra honom till jude. Därmed var det många pojkar från Aus och Khizraj stammar som blev överlämnade till judiska familjer. När judarna av Banu Nadir utvisades på grund av deras överträdelser då ville muslimerna ha tillbaka sina avkommor från judarna. Den Heliga Profeten ^{saw} av Islam hejdade dem från att göra detta med anledningen ”Det finns inget tvång i religionen”. När du en gång har lämnat över din egen son till någon annan och som gör din avkomma till anhängare av Judendom, får du inte ta honom tillbaka: han får gå med Banu Nadir.

Sedan finns det en redogörelse om en slav hos Hadhrat Umar ^{ra} som berättar att trots att han var en slav hos Hadhrat Umar ^{ra}, Hadhrat Umar ^{ra} tvingade honom aldrig att bli muslim. Hadhrat Umar ^{ra} brukade råda honom med kärlek och ömhet att bli muslim men slaven nekade och Hadhrat Umar ^{ra} brukade bara säga: Det finns inget tvång i tron för att sedan tåga. Till slut släppte han ^{ra} slaven fri före hans död. Vem nu kan säga att det finns något utrymme för tvång eller tillåtelse att skapa ofred i Islam?

Grundaren av Ahmadiyya Muslimska rörelsen, den Utlovade Messias ^{as} säger:

”Jag känner inte till varifrån våra motståndare eller från vem de har hört att Islam spreds med hjälp av svärdet. Gud säger i den Heliga Koranen att det inte finns något tvång i den Islamiska tron. Vem är det då som har beordrat tvång? Vilket vapen har använts för att betvinga någon? Och vilken slags hängivenhet och tro är det hos dem som tvingats till att bli muslimer att utan något arvode och trots de bara var två till tre hundra män konfrontera en här bestående av tusentals krigare? När de sedan växt i antal till flera tusen, skulle de besegra hundratusentals och för att skydda sina tro från fienderna skulle de offra sina huvud som offerlamm och skulle därmed sätta stämpel med sitt eget blod på sanningen hos deras tro. Och skulle de vara så ivriga att sprida Guds Enhet så att de likt flyktingar fick utstå svåra umbäranden och för att nå fram till Afrikas öken och sprida Islam på denna kontinent; och skulle de slita mycket ont och nå fram till Kina, inte som inkräktare utan som flyktingar, för att kalla Kinas befolkning till Islam. Säg med heder och samvete, är detta gärningar av dem som tvingades till att bli muslimer? De med ett hjärta utan tro, kan deras tunga tro? Nej, dessa är gärningarna av dem vars hjärtan var fyllda med ljuset av sin tro och i deras hjärtan fanns det ingen annan utom Gud och enbart Gud.”
(Pegham Sulh: Ruhani Khazain, Vol. 23, sidor 468-469)

Friheten till tro och samvete

Bland de otaliga berättelserna rörande Islams lära angående friheten till tro och samvete är sannolikt denna enda berättelse tillräcklig och efter det borde inte finnas något behov för någon vidare förklaring.

Trots att ha blivit den Heliga Profetens ^{saw} undersåtar av ville några grupper av motståndarna fortsätta med sin egen tro. Frågan dök upp i deras tankar om vad skulle hända med dem, för att de visste att den Heliga Profeten ^{saw} deklarerade att varje person hade rätt till vilken tro som helst. De hade själva inte haft denna ståndpunkt tidigare, utan använt våld mot muslimerna. När motståndarna hade blivit besegrade då beslutade den Heliga Profeten ^{saw} att avlägsna dem ur deras förnedring och talade till dem och föreslog: ”Principen för vars erkännande jag har kämpat emot er, kommer inte att överges på grund av ert motstånd till denna. Utan tvekan, på grund av er grymma läggning, har ni slagit in på fel väg för ert agerande, men era rättigheter skall bevaras. Gå, ingen skuld läggs på er. Var av er är fri i frågan om tro. Ni är våra Zimmi (en icke-muslim boende i ett muslimskt land). Gud och Hans Sändebud skall vara fullt ansvariga för er säkerhet.”
(Nisb al Raiah fi Takhrij Ahadith Al Hadaya Vol. 4, sida 381 publicerad i Egypten)

Sedan säger Allah:

*”O ni som tror, var ståndaktig i Allahs sak, och bär vittnesbörd i rättfärdighet, och låt icke en folkets fiendskap driva er till att handla annorlunda än med rättvisa. Var (alltid) opartiska, det är närmare rättfärdigheten. Och frukta Allah. Allah är förvisso Medveten om vad ni gör.
(Al-Ma'idah kapitel 5 vers 9)*

Låt oss nu granska den praktiska tillämpningen av denna Koranska lära. Vem kan efter det säga att Islam inte är en religion av fred, harmoni, försoning och rättvisa.

*”Det är beskrivet att Muhayyasa, Må Allah vara nöjd med honom, en följeslagare av den Heliga Profeten saw omkom som en martyr i Khyber. Hans underhållstagare frågade den Heliga Profetensaw om dödsstraff. Den Heliga Profeten saw frågade: Kan ni svära eden och fastställa hans mördare? De svarade: O Allahs Profet, vi var inte närvarande där så hur vi kan svära någon ed? Han saw besvarade: Det kan inte bli tal om något dödsstraff utan bevis. Det finns bara en möjlighet att judarna av Khyber som ni misstänker svär enligt lagen femtio gånger att de inte känner till mördaren. Muhayyاسas underhållstagare, Allah må vara nöjd med dem, sade: Vem kan lita på dessa judar, de kommer att avlägga falsk ed. Den Heliga Profeten saw besvarade: Då det utöver det inte tillåts några korsförhör inför lagen, kan det inte bli något undantag. Efter det betalade den Heliga Profeten saw blodspengar till Muhayyاسas underhållstagare.”
(Tajrid Al-Bukhari, Kapitel Fasli Jihad, del 2 publicerad av Ferozsons Lahore)*

Genom dessa referat borde det ha blivit klart att enligt Islams lära kan det inte vara något tvång i frågan om tro. Gud Allsmäktige har lämnat valet åt varje enskild individ att bekänna sig till sin tro enligt sitt eget samvete. Faktum är att även slaven, exemplet som jag nämnde tidigare, aldrig blev tvungen till att acceptera Islam. Den heliga Koranen nämner denna frihet till samvete i flera verser men det inte är möjligt att nämna alla dessa här.

Kort sagt, efter denna klara och otvetydiga lära, dyker frågan upp när den Heliga Profeten ^{saw} och hans följeslagare inte höll svärdet i ena handen och Koranen i den andra eller ödelagt freden på jorden, vad är dessa heliga krig och vad är det för någonting som kallas för Jihad som är på varje persons läppar och för detta anklagas varje Muslim för att åstadkomma förödelse i världen? Häpnadsväckande är att det är en allmän uppfattning att dessa

krig började under den Heliga Profetens ^{saw} tidsperiod. Vi måste uppfylla kravet på den absolut rättvisa och granska situationen under denna period, men rättvisans kräver vi har kännedom om situationen före den denna tidsperiod. I det här sammanhanget lägger jag fram ord av Grundaren av Ahmadiyya Muslimska rörelse som säger:

”Vår Profet saw led pina i Mecka och även i Medina från de icke-troende. Blotta tanken, på hur de tretton år spenderades i Mecka under svåra förföljelser och all slags grymhet, gör oss gråtande. Trots detta lyfte han saw inte svärdet och inte heller besvarade deras hånande kommentarer med ovänlighet. Flera av hans saw följeslagare och kära vänner blev brutalt mördade; och de fick lida alla slags prövningar; och ibland blev de förgiftade; och många komplotter gjordes för att mörda honom saw men det lyckades dock aldrig. När Guds räkenskapsdag var i annalkande, då hände det att alla ledare och högt ställda personer i Mecka kom överens om att, den Heliga Profeten saw måste dödas till varje pris. Vid denna tidpunkt, Gud som är Bevakare och Beskyddare av Sina kära, uppriktiga och Sitt sannfärdiga folk, informerade den Heliga Profeten saw att det inte finns något kvar i denna stad förutom ondska och dess folk är redo att mörda (honom) och att hansaw borde lämna staden med detsamma. Sedan med Guds befallning utvandrade hansaw till Medina men även där lämnade fienderna honom inte i fred och förföljde honom och ville tillintetgöra Islam till varje pris. När deras rackartyg nådde bortom alla gränser och morderna av många oskyldiga gjorde deras mördare värdiga straffet då beviljades man tillåtelse till självförsvar och för att skydda sig. Dessutom flera oskyldiga blev mördade antingen i sattyg och inte i någon tvekamp och deras ägodelar blev konfiskerade, gjorde att fienderna förtjänade att behandlas på detta vis. Men vid tillfället när Mecka blev besegrad förlät vår kära Profet saw alla dessa (rackartyg). Därför, tanken att den Heliga Profeten saw och hans Följeslagare engagerade sig i något krig för att sprida tron eller tvingade någon till att bli Muslim är en hemskt och grym missuppfattning”

(Massih Hindustan Mein sidor. 7-8: Tafseer Hadhrat Masih Maud Vol. 3 sidor 316-317)

Trots rättigheten att försvara sig mot dessa grymma förföljare var den bestående befallning från Gud den Allsmäktige att inte överskrida gränserna och det lyder som nedan:

Och bekämpa dem till dess att det inte längre råder någon förföljelse, och religionen (endast bekänner sig) till Allah. Men om de avstår, (kom då ihåg) att ingen fiendlighet är tillåten förutom mot missdådarna.

(Al-Baqarah Kapitel 2: vers 194)

Sålunda är denna befallning att krig enbart är i syfte att försvara sig och att göra slut på ondskan. Och av samma anledning är det nämnt att när de avstår från aggression, då får ni inte fortsätta engagera er i krig med dem för att er riktiga uppgift är att etablera fred. Även i rätten till krig har vi skänkts en skön princip av självförsvar och främjandet av fred.

Krig, principer och bestämmelser

När den Heliga Profeten ^{saw} befann sig i krig då brukade han beordra bestämt att:

- Ingen kvinna får dödas;
- Inga barn får dödas;
- Åldringarna får inte hindras;
- Inget får göras mot flyktingar, munkar eller eremiter;
- Ingen får utsättas för eld;
- Inga djur får dödas;
- Inga träd får huggas ner;
- Till skillnad från era fiender, ingen persons näsa eller öron får skäras av;

Efter segern brukade han ^{saw} deklarerera:

- Ingen skadad fick dödas;
- Jag inte i onödan efter någon som flyr;

Rörande krigsfångar brukade han ^{saw} vädja om att dessa skulle behandlas väl.

”Fångarna som blev tagna efter kriget mot Badr erkände själva att: Med Gud som vittne! Muslimerna gick medan vi fick rida, de förblev hungriga men gav oss mat, de förblev törstiga men gav oss vatten.”

(Bukhari, Muslim, Tirmidhi, Abu Daud)

De som kallar Islam för en stridslysten, skjutglad och extrem religion borde tänka över om en stridslysten religion kan ha denna slags lära. Kasta inte handlingar av några få individer och organisationer i famnen på Islam och kalla detta för Islam. Nuförtiden, i en era när en människa betraktar sig själv som mycket avancerad och förständig bör ställa frågan till själv om huruvida hennes förnämsta värderingar avspeglar sig (i dagens samhälle). Bomb-er regnar ner från himmeln, raketer avfyras mot städer och boningar. Hur många oskyldiga liv berövas genom dessa urskillningslösa bombningar som faller här och var? I regionerna där det finns anarki begravs åldringar, kvinnor och barn. Dessa nyheter är inte dolda från oss.

Slutligen avslutar jag mitt tal om ämnet av Islams vackra lära and dess främjande av fred och dess lära som förenar mänsklighetens mångfaldig till ett enhetligt broderskap med ett citat från en kristen historiker, Georgie Zeidan:

”Den huvudsakliga anledningen till de snabba framstegen när det gäller den Muslimska bildningen är att Islams Kalifer uppskattade akademiker av alla trosriktningar och alla folkslag och alltid berikade dem med belöningar (bestående) av gåvor och rika håvor. De hade inget intresse av deras religion, deras nationalitet, deras kastväsen eller trosbekännelse. Bland dem fanns det kristna, judar, sabianer, trollkaster, spåmän och faktisk folk från varje folkgrupp. Kalifen behandlade dem med en stor vördnad, respekt och högaktning. Icke-muslimerna hade samma rättigheter och friheter som muslimska ledare och guvernörer åtnjöt.”

Nu om någon efter detta säger att Islam inte är en fridfull religion, skulle det vara en svår oförätt.

Jag hoppas att med tidsbristen i beaktande vad än jag har sagt skulle det ha visat några aspekter av Islamisk lära om fred.

Jag är er tacksam för ni lyssnat på mitt tal med uppmärksamhet och respekt.
Tack! Och återigen tack.

(Förkortningarna av bönefras på arabiska;
saw: Allahs frid och välsignelser vare med honom.
as: Frid och välsignelser vare med honom
ra: Må Allah vara nöjd med honom/henne.)
